

χίαις, ὡς ἐπίσης ἐν εὐτυχίαις παρήλθον τὰ ἐπόμενα δέκα ἔτη. Οἱ εὐτυχεῖς σύζυγοι ἐκάθηστο εἰς ὠραίαν τινὰ οἰκίαν καθωραϊζομένην ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος· ἄφατος δὲ ἦτο ἡ χαρὰ ὅτε παρὰ τὴν κλίνην ἐτέθη λίκνον φέρον υἱόν, ὅστις ἦτο τὸ ἐντελές ἀπεικόνισμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ πολυτιμότερος θησαυρὸς τῶν συζύγων.

Εὐτυχία ὅμως καὶ ὕψος εἶναι δύο εὐθραυστα πράγματα, οὕτω μετὰ δεκαετῆ συνεχῆ εὐδαιμονίαν ἐπῆλθον κατὰ τῶν συζύγων σκληραὶ ἡμέραι. Κατὰ σειράν

ὀλόκληρον δυστυχιμάτων ἀπώλεσαν τὰ πάντα, πλὴν τῆς ἀμοιβαίας αὐτῶν ἀγάπης, καὶ τοῦ τέκνου τῶν ἄτινα ἔμονα ἔμεινον αὐτοῖς. Δὲν ἀπώλεσαν ὅμως καὶ τὴν γενναϊότητα ἀλλ' ἀνεχώρησαν εἰς μακρυνὴν χώραν ἵνα καὶ ἐκεῖ πάλιν ἐπιδιώξωσι τύχην, ἥτις πράγματι μετὰ πολὺν μόχθον καὶ ἐπίπονον ἐργασίαν ἐφαίνετο ὑπομειδιῶσα αὐτοῖς. Ἡ κατάστασις τῶν ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς τὴν δὲ ταλαιπωρίαν τῶν ἤρξατο νὰ διαδέχηται ἀνετος ὅποσόν καὶ χαρίεις βίαις, ὅτε νέος ἐχθρὸς ἐπῆλθεν ὑπὸ τὴν μορφὴν πολυχρονίου ἀσθενείας, ἥτις ἐβρίψε τὸν σύζυγον ἐπὶ τῆς κλίνης κρατήσασα αὐτὸν ἐκεῖ ὀλοκλήρους

μῆνας. Σωματικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀλγηδόνες ἐβασάνισον τὸν πάσχοντα, ταχέως δὲ εἶδον ἑαυτοὺς ἐστερημένους τροφῆς καὶ φαρμάκων. Ἡ γυνὴ ἐπάλειον ὅσον ἡδύνατο, προσπαθοῦσα πάντοτε ν' ἀπολαμβάνη τι, ὅτε δὲ οὐδεὶς πόρος τῇ ἔμενε πλέον, ἤρξατο, ἐκεῖνη ἥτις κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου τῆς ἐφόρει ἐνδύματα ἐκ μετᾶξης, νὰ πλύνη, καὶ μετὰ πλυνόμενας χεῖρας μόλις νὰ κερδίξῃ τὸν ἄρτον δι' ἑαυτήν, τὸν σύζυγον καὶ τὸ τέκνον τῆς. Ἐπὶ ὀλόκληρον ὄρμιν χειμῶνα ἠγάγετο ἀνὰ πᾶσαν πρῶταν, πρὶν εἶτι

φανῆ ἡ ἡμέρα, καὶ ἀνεζήτει εἰς τὸ σκότος διὰ τοῦ ψύχους καὶ τῆς χιόνος, τὴν πρὸς τὰ ψυχρὰ πλουταρεία τῶν πελατῶν αὐτῆς ἄγουσαν ὁδὸν, τρέμουσα δὲ ἐκ τοῦ ψύχους ἤπλωνεν ἐν ὑπαίθρῳ τὰ ὑγρά ἐνδύματα, πεπηγότα ἤδη εἰς τοὺς δακτύλους τῆς. Ἀμα δὲ ἡ ἐσπέρα ἔφθανεν ἐπέστρεψε κάθυγρος καὶ τρέμουσα, φέρουσα καὶ τὴν μικρὰν ἀντιμισθίαν τὴν ὁποίαν μετὰ τοσοῦτου κόπου ἐκέρδησεν, εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, τὴν ὁποίαν συνήθως εὗρισκε σκοτεινὴν καὶ ψυχρὰν, διότι ὁ ἐκ τῆς ἀσθενείας καταβεβλημένος σύζυγός τῆς δὲν ἠδύνατο ν' ἀνάψῃ οὐχὶ μόνον πυρᾶν ἀλλ' οὐδὲ φῶς. Πολ- λάκις ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἶκόν τῆς σχεδὸν τροχάδην, διότι ὁ φόβος μήπως βραδύνη ἐτάχυνε τὰ βήματά τῆς. Ἐπὶ ἕξ ὅλας ἐβδομάδας μόνον ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐβλεπε τὸν σύζυγον καὶ τὸ τέκνον τῆς τὴν ἡμέραν, τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας εἰς τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς λυχνίας.

Σκοτεινὴν τινὰ πρῶταν τοῦ χειμῶνος ἠτοίμασεν ἡ δύστηνος γυνὴ ὡς συνήθως τὸ πρόγευμα καὶ ἐτακτοποίησε τὰ πάντα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς τῆς. Ὅτε δὲ ἐτοίμαζετο νὰ ἀναχωρήσῃ ἤγειρεν ὁ σύζυγός τῆς βεβαρυμένῃ κεφαλῇ του, καὶ εἶπε μετὰ σιγαλῆς φωνῆς.—"Ἰδὲ, μεγάλως δὲ μετὰ νύχαρι-

ΜΑΡΙΑ βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας.

στεῖς ἐὰν σήμερον ἐπέστρεφες οἴκαδε πρὶν νυκτώσει.

— Θὰ κάμω τὰ ἀδύνατα δυνὰ νὰ ἔλθω, ἀπήντησεν ἡ γυνὴ μετὰ τρεμοῦσης φωνῆς, διότι προσηθάνθη ἀπεικταῖον τι· ὁ σύζυγός αὐτῆς ἐφαίνετο λίαν ἐξησθενημένος καὶ καταβεβλημένος.

— Δυσθάνεσαι σεαυτὸν χειρότερα; ἠρώτησεν αὐτή.

— Οὐχὶ τοῦτο· πλὴν θέλω νὰ ἴδω μίαν φορὰν ἀκόμη τὸ πρόσωπόν σου ἐν πλήρει ἡμέρᾳ διότι δὲν δύναμαι νὰ περιμείνω μέχρι τῆς Κυριακῆς.

— Πόσον εὐχαρίστως ἤθελε μείνῃ ἡ Ἰδα μέχρις αὐ-

